

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 72 28 24 00

Sagsnr.
2020 - 12212

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har d. 8. december 2020 stillet følgende spørgsmål nr. 150 (alm. del) til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares.

Doknr.
357213

Spørgsmål nr. 150:

Dato
21-12-2020

”Vil ministeren redegøre for og opliste, hvad der udgør sædvanligt indbo for henholdsvis blinde og ordblinde og forklare årsagen til de eventuelle forskelle? Spørgsmålet stilles i forlængelse af møde i SOU den 3. december 2020.”

Svar:

Det er i udgangspunktet ikke diagnosebestemt eller afhængig af bestemte typer af funktionsnedsættelser, hvorvidt et produkt er at betragte som sædvanligt indbo i servicelovens forstand. Sædvanligt indbo defineres derimod som forbrugsgoder, der normalt findes i ethvert hjem, der måtte ønske det.

I § 20, stk. 6, i bekendtgørelse om hjælp til anskaffelse af hjælpemidler og forbrugsgoder efter serviceloven (hjælpemiddelbekendtgørelsen) er angivet en række eksempler på forbrugsgoder, som normalt indgår i sædvanligt indbo. Disse eksempler omfatter almindelige stole, borde, senge, telefoner, TV, radioer, DVD-afspillere, CD-afspillere, tablets m.v. Ifølge Ankestyrelsens praksis indgår computere med standardsoftware også i sædvanligt indbo.

Det, at et forbrugsgode normalt indgår i sædvanligt indbo, indebærer, at der ikke kan ydes støtte til køb af forbrugsgodet efter serviceloven. Dette fremgår af servicelovens § 113, stk. 1, og hjælpemiddelbekendtgørelsens § 20, stk. 6. Herved adskiller forbrugsgoder i form af sædvanligt indbo sig fra øvrige forbrugsgoder, idet der efter servicelovens § 113 som hovedregel ydes støtte til køb af forbrugsgoder med 50 pct. af prisen på et standardprodukt af den pågældende art.

Disse regler for støtte til køb af forbrugsgoder, herunder også reglerne om, at der ikke ydes støtte til forbrugsgoder, der normalt indgår i sædvanligt indbo, gælder som alt overvejende udgangspunkt uanset årsagen til borgerens nedsatte funktionsevne.

Dog fremgår det af hjælpemiddelbekendtgørelsens § 20, stk. 4, at computere med standardsoftware, der understøtter hjælpemidler til blinde og svagsynede, dækkes med den fulde anskaffelsespris til det bedst egnede og billigste produkt. Denne bestemmelse indebærer, at blinde og svagsynede kan modtage fuld støtte til computere med standardsoftware til understøttelse af synskompenserende specialprogrammer, selv om computere med standardsoftware anses som forbrugsgoder, der normalt indgår i sædvanligt indbo. Bestemmelsen gælder alene for blinde og svagsynede, hvorfor borgere med andre typer af funktionsnedsættelser ikke kan modtage støtte til computere med standardsoftware til understøttelse af kompenserende specialprogrammer.

Med venlig hilsen
Astrid Krag